

סרטן ריאה ובריאות הנפש: חוויות שדווחו על ידי אירופאים שהושפעו מסרטן ריאה

תקציר מנהלים

מע לארשיב תופתשהב

תיאור ומתודולוגיה

דו"ח זה הוא ניתוח מחקר תיאורי הבוחן את ההשפעה הפסיכולוגית של סרטן הריאה ואת חוויות בריאות הנפש בקרב אנשים באירופה המושפעים מן המחלה. איסוף הנתונים בוצע באמצעות שאלון מקוון בהזנה עצמית (28.5.25 - 6.7.2025). על הסקר ענו בסך הכל 2204 אנשים, 1709 מתמודדים עם סרטן ריאה ו-495 בני משפחה מטפלים מ-31 מדינות באזור אירופה של ארגון הבריאות העולמי.

ממצאים

בריאות נפשית וסרטן ריאה

מרבית המשתתפים (61.16%) דיווחו על **השפעה שלילית משמעותית על בריאותם הנפשית** לאחר אבחון סרטן הריאה.

הרגשות שדיווחו עליהם כהכי פוגעים באיכות החיים היו: עצב (58.54%), פחד (56.49%), חרדה (56.31%) וחוסר ודאות (55.22%). **החשש מכישלון הטיפול או מהתקדמות המחלה היה הקושי הרגשי הנפוץ ביותר אשר השפיע על 76.71%** מהמשתתפים. מסירת האבחנה הייתה החלק העמוס ביותר רגשית במסלול הטיפול (63.62%) ולאחריה התמודדות עם תופעות לוואי (45.52%).

מדאיג ש-43.97% דיווחו על עצב קיצוני, 24.68% חשו לכודים ו-21.16% חוו מאז האבחנה תחושות מתמשכות של חוסר תקווה או חוסר ערך.

תשעה מתוך עשרה משתתפים חוו קשיים רגשיים שהשפיעו על חיי היומיום שלהם לאחר אבחון סרטן הריאה. כמעט מחצית (46.31%) ציינו כי קשיים אלה שיבשו את היומיום "תכופות" או "באופן קבוע", במיוחד בתחום החברתי, אורח החיים, מבחינה כלכלית ובעבודה.

תופעות נפשיות: דיכאון והפרעת חרדה

מבין משתתפים שאובחנו עם דיכאון 23.31% (23.04%) קיבלו את האבחנה לאחר אבחון סרטן הריאה, בעוד 43.14% אובחנו קודם לכן והמשיכו לחוות את ההפרעה. בסך הכול **15.16% מכלל המשתתפים חוו דיכאון לאחר אבחון סרטן הריאה**. מבין מי שלא הייתה להם אבחנת דיכאון רשמית 15.18%, תפסו את עצמם כסובלים מן המצב.

מבין הנשאלים שאובחנו עם הפרעת חרדה 29.45% (21.24%) אובחנו לאחר אבחון סרטן הריאה, בעוד של 57.24% הייתה חרדה קודמת שהמשיכה להתקיים. בסך הכול **18.36% מכלל המשתתפים סבלו מהפרעת חרדה לאחר אבחון סרטן הריאה**. מבין מי שלא הייתה להם אבחנת חרדה רשמית 15.65%, תפסו את עצמם כבעלי הפרעת חרדה.

תמיכה ואסטרטגיות התמודדות

שמירה על תחושת נורמליות הייתה הגורם השכיח ביותר שהוזכר כמשפיע על בריאות הנפש, ואחריה אימוץ אורח חיים בריא (49.45%) וקבלת תמיכה מיקירים (45.47%).

בסך הכול 94.08% קיבלו תמיכה מיקירים, ורוב המשתתפים (82.51%) היו מרוצים מתמיכה זו. עם זאת **65.54% סברו כי יקיריהם אינם מבינים לגמרי במצבם או מה שהם עוברים**, 41.09% לא קיבלו תמיד עזרה בעת הצורך ו-26.45% "לעיתים רחוקות" או "מעולם לא" שיתפו רגשות עם סביבתם.

לאורך מסלול הטיפול, **למחצית מן המשתתפים לא הוצעה שום תמיכה נפשית** ורובם (65.88%) לא קיבלו מידע על ארגוני מטופלים או קבוצות תמיכה. ראוי לציין כי 41.34% סברו שצוות הטיפול שלהם לא סיפק תמיכה רגשית טובה; במקביל, שיעור דומה (39.44%) חווה קשיים רגשיים אך לא דיווח עליהם.

המשתתפים הדגישו את החשיבות בקבלת יותר **מידע רפואי** (49.38%) **תמיכה בהתמודדות עם תופעות לוואי** (43.90%) שיפור התקשורת עם אנשי צוות רפואי (37.59%) והרחבת הנגישות לשירותי בריאות הנפש (34.36%).

קריאה לפעולה

• על מערכות הבריאות וקובעי המדיניות להכיר בתמיכה בבריאות הנפש כחלק יסודי במסלול הטיפול בסרטן הריאה.

• אנשי מקצוע בתחום הבריאות חייבים לספק מידע ברור ולהעצים את האדם לנהל את מחלתו ואת רווחתו הנפשית.

